

2) Παράδοξος, περίεργος Πόντ.(Σινώπ. Τραπ.): Ἀγναῖος ἄνθρωπος ἐν' Ὁφ. Ἀγναῖα συντυθαίν' αὐτόθ. Συνών. ἀγνός Α 3 β.

ἀγνάντεμα τό, Ἡπ. Πελοπν. (Μεσσ.) κ. ἄ. ἀγνάντιμα Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀγνάδιμα Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγναντεύω.

1) Τὸ νὰ παρατηρῇ τις μακρόθεν καὶ ἀπέναντι ἐνθ' ἄν.

2) Ὁ τόπος ὁπόθεν δύναται τις νὰ παρατηρῇ μακράν, τόπος περιοπτος: Βγῆκα 'ς τ' ἀγνάντεμα κ' εἶδα τὰ πρόβατα Μεσσ. 'Κεῖ 'ς τ' ἀγνάντιμα τὸν εἶδα τοῦ δεῖνα π' ρουβόλαι κάτον Ἡπ. 3) Συνάντησις Πελοπν. (Μεσσ.).

ἀγναντένω ἀμάρτ. ἀγναντένου Στερελλ. (Λαμ.) ἀγναδένω Ἰθέρ. (Ζαγορ.) ἀναδένω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀγνάντια. Πβ. κοντένω, μακρένω κττ.

Παρατηρῶ ἀπέναντι, μακρόθεν ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Καὶ μὲ τὸ κιάλι τήραε τὴν Τοίμοβ' ἀναδένει

Λακων. Συνών. ἀγναντεύω 1.

ἀγναντερός ἐπίθ. Εὐβ. (Κάρυστ. Κύμ. κ. ἄ.) ἀγναντιρός Ἡπ. Στερελλ. (Ἀρτοτ. Καλοσκοπ.) ἀναδιερός Δ.Κρήτ. ἀνεδιερός Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀγνάντια καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός.

Ἀποπτος, περιοπτος ἐνθ' ἄν.: Ἀγναντιρὸ μέρος Ἡπ. Ἀγναντιρὸ ράχι αὐτόθ. Τόπος ἀγναντιρὸς Καλοσκοπ.

ἀγναντεύω (I) Ζάκ. Κορσ. Λευκ. Παξ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λάστ. Μεγαλόπ. Μεσσ. Τρίπ.) Χίος κ. ἄ. ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,202 ἀγναντεύου Εὐβ. (Κονίστρ. Κύμ. κ. ἄ.) Ἡπ. (Ἀρτ. Τσαμαντ. κ. ἄ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Κοζ. κ. ἄ.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Λαμ.) ἀγναδεύω Ἰθάκ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀγναδέου Θεσσ. Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Μακεδ. (Μελέν.) Σκόπ. κ. ἄ. ἀναδεύω Πελοπν. (Λακων.) ἀγναδεύω Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) ἀγναδεύον Μακεδ. (Μελέν.) ἀγναντέγγον Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀγνάντια. Πβ. καὶ ἀγναντιάζω καὶ ἀγναντίζω.

1) Ἀντικρύζων βλέπω, παρατηρῶ μακρόθεν καὶ συνήθως ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ πρὸς τὰ ἀνοικτά, ἀντικρύζω, βλέπω, κοιτάζω ἐνθ' ἄν.: Χαίρεσαι νὰ τ' ἀγναντεύης τὸ νερὸ τοῦ βοινοῦ Καλάβρυτ. Ἀγνάντισε τώρα κάτω 'κεῖ 'ς τὴ ρεματιά αὐτόθ. Ἀγνάντιμα, μὰ δὲν μπόρῃσα νὰ τὸν ἰδῶ Καταφύγ. Ὄντας ἐφτασα κὶ ἀγνάντισα τὸ σπίτι μου, θυμήθηκα τὴ μάνα μου κὶ ἀρχίνησα νὰ κλαίω Παξ. Ἄε ν' ἀγναδένης γὰ τὰ βόιδα Μάν. Ἀγνάντιμα καὶ δὲ σ' εἶδα π' θινὰ Ἡπ. Δὲν ἔχει ἀργοπόρῃα πάνου 'ς τὸ Χιολμό, μόνο θ' ἀγναντένης καὶ θὰ φύγῃς Καλάβρυτ. Ἀγνάντισα μὰ ὦρα, δὲ φάνηκε τίποτα αὐτόθ. Ἀγναντεύου τοῦ χουριὸ Ἡπ. Αἰτόνι τοῖν ἀνθήφουρον ἄμ' ἀνιβῆς, θ' ἀγναδένης τ' Γουμὰ τοῖν πεῦκον Σκόπ. Πάμι ν' ἀγναντέφουμι τὴ νύφ' Κοζ. Κάθεται κὶ ἀγναντεύει Τρίπ. || Παροιμ. Οὐπ' τρώει μπροστα ἀγναντεῦ' ὕστισα (ἐπὶ τοῦ σπεύδοντος καὶ δι' αὐτὸ μειονεκτοῦντος) Αἰτωλ. || Ἀσμ.

Γυναῖκες τοῖν καλῶν ἀδρῶν 'ς τ' ἀγνάδιο ν' ἀγναδεύουν Ἰθάκ.

Βγῆκα ψηλὰ κὶ ἀγνάντισα κ' εἶδα μέσ' 'ς τὴν αὐλή σου, σὰν κυπαρίσσι φοντωτὸ στέκονταν τὸ κορμί σου ἀγν. τόπ.

Ἀγνάντισα κατάκαμπα κ' εἶδα 'να κυπαρίσσι Λάστ.

Βγῆκα ψηλὰ τοῖν Ἑλνμπον κὶ ἀγνάντισα τριγύρου Μακεδ.

Ποῦ πλένονν οἱ ξανθὲς μαλλιά κ' οἱ λυγιρὲς μαντήλια κ' οἱ κλέφτις τοῖς ἀγνάντιβαν ἀπὸ τοῦ καραούλι Αἰτωλ.

Καθήλωσε, μωρὲ σουκρά, | γιὰ ν' ἀγναδέψω 'ς τὰ χωριά, δὴ κ' ἔρχετ' ὁ Αἰγόρακας

Μάν.—Ποίημα.

Καὶ 'ς τοὺς κύκλους ὅπου πλέκουν ἀγναντεύονται καὶ κρυφὰ γλυκοτηρεῖονται καὶ γνωρίζονται

ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀβλατίζω 5, ἀγναντίζω (I) 2. β) Ἀμτβ. φαίνομαι, ἐμφανίζομαι ἀπέναντι καὶ μακρόθεν Εὐβ. (Κύμ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Ἀγναντεύει ἀπὸ πέρα Κύμ. Τὰ βόιδα ἀγναδέφανε 'ς τὸν ἄγιο-Ἄια Μάν. Συνών. ἀγναντίζω (I) 2 β. 2) Συναντῶ Πελοπν. (Μεσσ.) Χίος: Καθὼς τὸν ἀγναντένης Χίος

ἀγναντεύω (II) Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *anlata* καὶ διαλεκτ. *ağnatmak*.

Ἐννοῶ, καταλαμβάνω. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγναεύω.

ἀγνάντια ἐπίρρ. ἀνάντια Κίμωλ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Χίος ἀνάδια Πελοπν. (Λακων.) Σύμ. ἀνάγκια Τσακων. ἀνάδια Θήρ. Κρήτ. Κύθηρ. ἐγνάντια Κορ. (Πλούτ. 3, οβ') ἀγνάντια Εὐβ. (Κονίστρ. κ. ἄ.) Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. Κῶς Παξ. Πελοπν. (Λάστ. Μεγαλόπ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ. κ. ἄ.) Χίος κ. ἄ. ἀγνάδια Θράκ. (Αἰν.) Πελοπν. (Λακων.) γνάντια Μύκ. ἀγνάντια Ἡπ. (Δρόβιαν.) ἀγνάδια Θεσσ. Θήρ. Κρήτ. Κύθν. Μακεδ. (Μελέν. Πάγγ. κ. ἄ.) Μῆλ. Πάρ. Πελοπν. (Γύθ.) γνέντια Καππ. (Φάρας.) ἀγνέντια Καππ. ἀνάδιο Κρήτ. Κύθηρ. ἀνάδι Ἡπ. ἀγνάντιον Κύπρ. ἀγνάντιο Ἡπ. Πελοπν. (Αἰγ. Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Λάστ.) κ. ἄ. ἀγνάδιο Ἰθάκ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀγνάγκιον Κύπρ. ἀγνάντιον Στερελλ. (Ἀρτοτ. Αἰτωλ.) ἀγνάδιον Σκόπ. ἀγνάντιον Κύπρ. ἀγνάντι Ἀστνπ. Εὐβ. (Κονίστρ. Κύμ.) Κῶς ἀγνάδιον Θεσσ. (Ζαγορ.) Σαμοθρ. ἀγναντίς Λευκ. Οἱ τύπ. εἰς -ο(ν) καὶ -ι(ν) καὶ ὡς οὐσ. οὐδ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιρρ. ἐγναντίον=ἐνώπιον. Κατὰ τὸν PKretschmer Lesb. Dial. 174 ἐκ τοῦ *ἐκναντία. Ὡς πρὸς τὴν τροπὴν τοῦ ν εἰς γν μαρτυρουμένην ἤδη ἀπὸ τοῦ 16^{ου} αἰῶνος (PKretschmer ἐνθ' ἄν. 171) πβ. ἐγνοῖα, τυράγνια, σύγγεφο. Διὰ τὸ ἀγνάντια-ἀγνάδια πβ. δόντια-δόδια. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 25 (1913) 294 καὶ MNE 1,135 καὶ 2,95.

Α) Ἐπίρρ. 1) Ἀπέναντι, εἰς θέαν ἀπὸ τινος τόπου, ἐνώπιον ἐνθ' ἄν.: Κάθεται ἀγνάντι Εὐβ. Ἀγνάντι 'ς τὸ σπίτι μου αὐτόθ. Τοῖν εἶδα ἀγνάντια (ἀπέναντι) Ἰωάνν. Γιὰ βγα ἀγνάντιο νὰ δῆς, ἔρχονται τὰ πρόβατα; Καλαβρυτ. Βγῆκ' ἀγνάντια Καλοσκοπ. Ἦρθε καὶ κάθισε ἀγνάδια μοι Κύθν. Ἐβγα ἀγνάντιο νὰ σὲ ἰδῶ Ἀρκαδ. Βλέπουν ἀγνάντι τὼς τὰ παλάτια Ἀστνπ. Ἀγνάδια ἀπὸ τὴν πόλ' Μακεδ. Ἰγνάντια εἶν' ὁ δεῖνα (ἀπέναντι) Μύκ. Τὸ χωριὸ εἶναι ἀγνάντιο 'ς τὸ Χιολμό Καλάβρυτ. Νά 'σαι ἀγνάντιο, θὰ πῆς, Κύριε ἐλλήσο! (νὰ εἰσαι παρὼν θὰ ἀπορήσῃς) αὐτόθ. Ἀγνάδια 'ς τὸ φεγγάρι Γύθ. Πέρασε γνέντια Φάρας. Ἐβγαν γνέντια μας πέντε κλέφτοι αὐτόθ. Σ' ἀγνέντια τὸ μέρος (εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος) Καπ.